

[Bolvig]

en arbejdstidsnedsættelse, eventuelt med f. eks. skattemæssig kompensation som lavtlønnede til alle borgere.

Honoré (KrF):

Det ene element i dette forslag er en forlængelse på 3 år af 4 års reglen, så den gælder til 1. januar 1981. Det begrundes af regeringen med, at man har en beskæftigelsesplan II med uddannelse, beskæftigelsesarbejder, arbejdsformidling og andre ting, som man gerne vil have op at stå.

Vi er i og for sig på mange måder positive over for denne beskæftigelsesplan. Vi har ikke været med til at vedtage den og er derfor selvfølgelig ikke forpligtet med hensyn til denne beskæftigelsesplans tidshorisont. Det er en ret lang periode at forlænge denne lovgivning i, 3 år frem, og det er også for os en lovlig stor mundfuld.

Forslaget om at suspendere 4 års reglen i 1978 rejser det spørgsmål: hvad vil der ske, når vi er kommet ud af 1978? Vil man så ikke forlænge den regel yderligere 1 år under henvisning til, at de langtidsledige ikke har fået tilstrækkelig mange arbejdstilbud? Må man ikke være forsigtig med at erstatte sociallovgivningen med arbejdsløshedsforsikringslovgivningen? Er det ikke vigtigt, at familier, som er i sociale vanskeligheder, i tide kommer ind i det sociale system og dér får den hjælp, som de har behov for?

Som sagt, regeringens forslag er udsprunget af mange positive intentioner, som vi fuldt ud anerkender, men vi synes alligevel, forslagene rejser en række spørgsmål, og vi må forbeholde os vores stilling til det som helhed.

Alice Hedegaard (DR):

Retsforbundet kan tilslutte sig dette lovforslag, idet vi finder det helt nødvendigt, at retten til dagpenge på grund af arbejdsløshed opretholdes ved at ændre lovens § 55 a, stk. 1 og 2, til 1. januar 1981.

De i bemærkningerne i afsnit 2 omtalte beskæftigelses- og uddannelsesforanstaltninger, som regeringen nu vil iværksætte, vil nok ikke gøre den store forskel på arbejdsløshedstallene. Kursus og uddannelse til de arbejdsløse er udmærket, for at de ikke skal gå helt i stå, men det afskaffer jo ikke arbejdsløsheden. Efter denne beskæftigelse i

uddannelsesstiden er de lige dårligt stillet, og derfor er det stort set kun en udskydning af problemet. Der er ingen, der kan leve af at studere og gå på kursus, tværtimod oparbejder de fleste en enorm studiegæld, som de så skal slås med bagefter, når og hvis de får et arbejde. Men det er meget vigtigt, at specielt de unge får en tilknytning til arbejdsmarkedet. Det skulle nemlig nå så langt, at folk i 30-40 års alderen aldrig har været ude i erhverv og dermed vil være vanskelige at få til at fungere i et arbejde, uanset hvor mange kursus de har gennemgået.

De omtalte beskæftigelsesarbejder mener jeg man bør satse mere på. Der må være noget fornuftigt arbejde, der trænger til at blive udrettet. Men naturligvis skal denne ulykkelige arbejdsløshedssituation ikke gå ud over de arbejdsløse, så de mister retten til dagpenge, fordi de ikke har kunnet få 26 ugers arbejde inden for de sidste 4 år. I modsætning til fremskridtspartiet tror jeg ikke på alle disse vilde rygter om, at der er en masse arbejde, men at folk ikke har lyst til at arbejde. Jeg gad vide, om de, der udtaler denne nedvurdering af deres medmennesker, selv har prøvet at være uden arbejde.

Kurt Hansen (VS):

I denne omgang blev det altså ikke til noget med den uddannelses- og beskæftigelsesplan, som de langtidsarbejdsløse tidligere har fået stillet i udsigt. Her kan regeringen ikke undskylde sig med tidnød. Der er nu gået halvandet år, siden folketings første gang dispenserede med en midlertidig forlængelse fra 3 til 4 år af den periode, inden for hvilken der skal præsteres 26 ugers arbejde for at man kan oppebære arbejdsløshedsunderstøttelse.

Der var i disse halvandet år mulighed for at arbejde med alle de forskellige former for beskæftigelsesforslag og andre initiativer, der kunne sættes i gang. Men nej. Regeringen ventede på, at der skulle komme nogle forbedrede internationale konjunkturer. De skulle måske komme fra Månen eller fra Kina, eller hvor de skulle komme fra, men man taler ustandselig om dem, uden at man kan få hold på, hvad det er for nogle størrelser.

Uden regeringens forslag havde de langtidsarbejdsløses situation været helt kaotisk. 50.000 ville være faldet for 26 ugers reglen,